

A REGIONÁLIS POLITIKÁÉRT FELELŐS BIZTOS, JOHANNES HAHN

A regionális politikáért felelős biztos, Johannes Hahn betekintést nyújt a Panorama olvasóinak a politika előtt jelenleg álló legfőbb problémákba.

Miután a Bizottság előterjesztette a következő, 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (tpk-ról) szóló javaslatát, hogyan ítéli meg ennek sikerességét a regionális politika szempontjából?

Hosszú, kemény munka volt, és néhány csatát is meg kellett vívunk, de örömmel mondhatom, hogy sikerrel jártunk. Ezekben a nehéz időkben, amikor még mindig érezzük a gazdasági és pénzügyi válság hatását, a Bizottság kifejezésre juttatta, hogy teljes mértékben megbízik a regionális politika azon képességében, hogy hozzá tud járulni az európai gazdaság talpra állásához.

A Bizottság jelentős költségvetést javasolt a regionális politika számára, és bízom benne, hogy ez elegendő lesz ahhoz, hogy színvonalasan teljesítsük feladatainkat: 336 milliárd eurót, illetve ha az új európai összekapcsolódási eszközt is figyelembe vesszük, 376 milliárdot.

De a jövőbeli költségvetés csak egyik része a kérdésnek. A másik dolog, amire nagyon büszke vagyok, az a támogatás, amelyet a regionális politika reformjára vonatkozó elképzeléseink kaptak, így például az Európa 2020 célkitűzéseivel való illeszkedés, az erőforrások korlátozott számú prioritásra történő tematikus összpontosítása, illetve az eredményeknek és teljesítményeknek szentelt nagyobb figyelem.

A Bizottság javaslata szerint át fog alakulni a regionális politika szerkezete. Ismertetné röviden a változásokat?

Ahogy mindenki tudja, az elsődleges célom az volt, hogy olyan megállapodás jöjjön létre a regionális politikára vonatkozóan, amely MINDEN európai régió ügyét egyformán szolgálja, és egyszersmind továbbra is kitüntetett figyelmet szentel a legszegényebb régióknak, valamint megőrzi azok kiemelt helyzetét.

Ezt úgy értük el, hogy a jelenlegi szerkezet helyébe olyan új rendszer lép, amely a régiókat három kategóriába sorolja: a kevésbé fejlett régiókban az egy főre eső GDP az uniós átlag 75%-a alatt van, az átmeneti régiókban az egy főre eső GDP 75% és 90% közé esik, a fejlettebb régiókban pedig az átlag 90%-ánál magasabb.

A javaslatunk alapján a költségvetés több mint 80%-át a kevésbé fejlett régiókba és tagállamokba fektetjük be, valamint az átmeneti régiókba. Minden egyes euróra, amelyet az EU-15-re fordítunk, több mint 5 euró esik, amelyet az EU-12-ben ruházunk be; ez a korábbi időszakokkal összevetve több mint 30%-os növekedést jelent.

Ebből látható, hogy a javaslatunk értelmében világosan, nagymértékben fokozzuk a legszegényebb régiók és tagállamok iránt tett erőfeszítéseinket, különösen a 12 új EU-tagállamban. De egyszersmind azt is lehetővé teszi számunkra, hogy fenntartsuk a befektetések kritikus tömegét az EU fejlettebb régióiban.

Nagy érdeklődés övezi az átmeneti régiók új kategóriáját. Mit jelent bővebben ez a fogalom?

Az átmeneti régiók új rendszerének célja, hogy méltányos, kiegyensúlyozott és politikailag elfogadható kohéziós költségvetést tudjunk biztosítani. Lehetővé teszi, hogy differenciáljuk az európai uniós támogatást a rendelkezésre álló finanszírozás mértéke, a kiemelt beruházási területek, valamint különböző uniós társfinanszírozási arányok alkalmazása tekintetében. Így zökkenőmentesebben tudjuk támogatni majd a gazdasági átalakulás folyamatát, valamint jobban fel leszünk készülve a regionális politikai finanszírozási eszközöknek az Európa 2020-as célkitűzések teljesítése érdekében történő felhasználására.

Az átmeneti régiók új rendszere révén az EU nemcsak a konvergenciaregiók köréből kikerülő régiókat fogja támogatni, amelyeket gazdasági sokkhatás érhet az uniós finanszírozás hirtelen visszaesése következtében, hanem mindazokat a régiókat is, amelyek egy főre eső GDP-je magasabb ugyan az uniós átlag 75%-ánál, de amelyek még nem zárták le sikeresen a gazdasági átmenetüket.

Ez különösen fontos a jelenlegi gazdasági környezetben, amikor számos átmeneti régió súlyos károkat szenvedett el a gazdasági és pénzügyi válság nyomán, miközben nagy horderejű reformokat hajtott végre versenyképességének javítása érdekében.

Milyen következményekkel jár a Bizottság javaslata Önnek a regionális politika városi dimenzióját megerősíteni igyekvő törekvései szempontjából?

A Bizottság javaslata megerősíti, hogy a fenntartható városfejlesztés kulcsszerepet játszik a regionális politika tekintetében. Ez nem is lehet meglepő, ha arra gondolunk, hogy milyen fontosak a városok az Európa 2020 stratégia sikere szempontjából.

A városok a specializálódás és az innováció központjai. De közülük soknak komoly nehézséget jelent a tudásalapú gazdaságba történő átmenet. A városok a legfontosabb tényezők az éghajlatváltozás szempontjából, ugyanis bennük lakik a népesség legnagyobb része, és itt zajlik a gazdasági tevékenységek zöme. Ennélfogva többet kell tennünk a kevesebb energiát igénylő közlekedési módok elterjedéséért és az épületek energiatakarékosságának növeléséért.

Végül a városokban aránytalanul nagy mértékben jelennek meg társadalmi problémák és a szegénység. A munkanélküliség, a szegénység és a nélkülözés különösen a fejlettebb tagállamokban koncentrálódik a városokban.

Ezért a készülő jogszabálycsomagunk tovább erősíti a regionális politika városi dimenzióját és partnerségi elvének alkalmazását.

Szabadság tér,
Brno, Csehország

Milyen más elemei vannak a regionális politika 2014–2020 közötti új szerkezetének, amelyek Ön szerint fontosak?

Mindenekelőtt a transzeurópai közlekedési, energia-, valamint információs és kommunikációs technológiai hálózatok előmozdítása céljából a regionális politika költségvetési tételének keretében létrejött az új európai összekapcsolódási eszköz. Az európai összekapcsolódási eszköz központi irányítással fog működni, és saját, kifejezetten erre a célra elkülönített költségvetéssel fog rendelkezni. Azonban a Kohéziós Alap számára kijelölt források egy részét (10 milliárd eurót) is arra irányozzák majd elő, hogy az új eszköz keretében kulcsfontosságú közlekedési hálózatokat finanszírozzanak belőle.

Egy másik fontos elem: az Unió egyre nagyobb kihívásokkal szembesül a munkaerő képzettségi szintjének hiányosságai, az aktív munkaerő-piaci politika és az oktatási rendszerek vártnál kisebb teljesítménye, a társadalmi kirekesztés, valamint a csekély munkavállalói mobilitás miatt. Ezért úgy döntöttünk, bővítjük a strukturális alapok részét alkotó Európai Szociális Alap (ESZA) részesedését, így a kohéziós költségvetésnek legalább 25%-át fogja képviselni. E célból ki fogunk jelölni egy minimális részesedési arányt az ESZA számára minden régió kategóriában.

Végül annak érdekében, hogy támogatni tudjuk az erőforrásokat hatékonyan felhasználó gazdaságra történő átállást, forrásaink jelentős részét az energiatakarékosságba és a megújuló energiába tervezzük befektetni, különösen a fejlettebb és az átmeneti régiókban.

Melyek lesznek a következő lépések?

A Bizottság által elfogadott javaslatnak vannak olyan részei, amelyek nyomán új munkavégzési módok jönnek létre, és amelyeknek a következményeit még nem derítettük fel teljesen. Mindenekelőtt nem feledkezhetünk meg arról, hogy a csomagot most meg fogja vizsgálni a Tanács és a Parlament. Az első – különösen az Európai Parlamenttől és a Régiók Bizottságától kapott – reakciók nagyon pozitívak, de ez nyilvánvalóan csak a kezdete egy nagyon hosszú és intenzív párbeszédnek.

Mindazonáltal biztos vagyok benne, hogy jó helyzetből kezdjük a jogszabálycsomagunkról szóló viták következő körét, amely idén ősszel indul. Pozitívan látom politikánk jövőjét, és büszke vagyok az általunk elért fejlődésre.

Amszterdam kikötője, Hollandia